

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

فرستنده: عثمان حیدری

۲۶ اگست ۲۰۲۳

همه می دانند اوکراین بازنده است اما... تقصیر کیست؟

مطبوعات امریکا آزادتر و جدی تر از مطبوعات اروپا هستند. آنقدر که آنها می تواند شکست ضد حمله را اعلام کنند.

مقالات زیادی در مطبوعات ایالات متحده منتشر می شود که در آنها مقامات دولتی و نظامی سابق می گویند که ضد حمله اوکراین موفقیت آمیز نخواهد بود آیا آنها فقط استثناء هستند یا بسادگی نظراتی هستند که از کنترل سانسور فرار کرده اند؟

چند هفته ای است که مقالات زیادی در رسانه های امریکا منتشر می شود که در آنها به نقل از مقامات یا مقامات نظامی سابق، نتیجه ضدحمله پر سرو صدای اوکراینی که برای فتح مجدد سرزمین های اشغال شده توسط روسیه بود، آشکارا مورد انتقاد و حتی اعتراض قرار می گیرد.

فرانچسکو دالاکلیو این روند را یک ماه پیش در جلسه ای که در پوگیونسو برگزار شد، در طول روز آزادی که توسط حلقه محلی حزب کمونیست برگزار شد، به من گفت، که ما در آن جلسه درباره موضوعات مربوط به جنگ در اوکراین توضیح می دادیم. از آن زمان من شروع به زیر نظر گرفتن رسانه های امریکائی کردم و باید اعتراف کنم فرانچسکو دالاکلیو حق داشت، تا همین اواخر هیچ کس در رسانه های رسمی جرأت نداشت دستاوردهای بزرگ نیروهای مسلح اوکراین را زیر سؤال ببرد. وضعیت دائماً در حال تغییر است.

ما غرب هستیم، در یک باغ زندگی می‌کنیم و دیگران در جنگل، به اوکراینی‌ها اسلحه می‌دهیم تا با تهاجمات بربرها بجنگند، اما نتایج آن دیده نمی‌شود و به نظر می‌رسد که جنگ متوقف شده است. درست است که اوکراینی‌ها قذبلند، سفیدپوست و چشم آبی هستند اما همیشه اسلحه باقی می‌ماند، بنابراین شبیه بربرهای مسکونی هستند. ما به آنها سلاح می‌دهیم، پس چرا نتایج قابل مشاهده‌ای نیست؟

خیلی ساده، آنها نالایق هستند که نمی‌دانند چگونه از پتانسیل جنگی که ما در اختیارشان می‌گذاریم استفاده کنند و آنها راه خودشان را می‌روند و به نصیحت‌های ما گوش نمی‌دهند.

این روایتی است که در حال حاضر در رسانه‌های آمریکا دست به دست می‌شود. آخرین مقاله منتشر شده در نیویورک تایمز، روزنامه‌ای که مطمئناً علاقه‌ای به پوتین ندارد، جنبه دوم را برجسته می‌کند، یعنی آن چیزی که ادعا می‌کند ارتش اوکراین کار خودش را می‌کند.

و به توصیه‌های ما غربی‌ها که می‌دانند چگونه جنگ را بخوبی انجام دهند، گوش نمی‌دهد. فقط به آنچه در بیست سال گذشته در افغانستان اتفاق افتاده است نگاه کنید.

نیویورک تایمز در این مقاله گزارش می‌دهد. در حالی که واشنگتن به حمایت از ضد حمله اوکراین ادامه می‌دهد، عدم موفقیت نیروهای کی‌یف و همچنین ستراتیژی نادرست، باعث می‌شود مقامات امریکائی به طور فزاینده‌ای این عقیده را ترویج می‌کنند که پیشرفت اوکراین در میدان نبرد ممکن است بسیار کم باشد. به گفته مقامات امریکائی و دیگر کشورهای غربی، هدف اصلی ضد حمله اوکراین، شکستن خط دفاعی نیروهای روسی در استان‌های خرسون و زاپروژیه برای قطع مسیر زمینی به شبه جزیره کریمه و خطوط تدارکاتی است.

و بنابراین در اینجا از طرف غرب ضربه‌ای به ارتش اوکراین وارد می‌شود چرا که آنها معتقدند که اوکراین گوشش به ما بدهکار نیست و کار خودش را در جبهه جنگ انجام می‌دهد. نیویورک تایمز می‌نویسد که ضد حمله به این دلیل با مشکل مواجه است.

به اساس این مقاله، متحدان کی‌یف با تاکتیک‌های فعلی ارتش اوکراین مخالف هستند، زیرا به جای تمرکز بر مسیر زمینی به کریمه، نیروهای ارتش اوکراین تقریباً به طور مساوی بین جبهه‌های شرقی و جنوبی توزیع شده‌اند. بنابراین آنها از مقامات اوکراینی می‌خواهند که به جای ادامه تلاش‌های بیهوده خود برای بازپس‌گیری شهر آرتیموفسک (معروف به باخموت در اوکراینی)، واقع در جمهوری خلق دونتسک، بر تصرف شهر ملیتوپل واقع در استان زاپروژیه تمرکز کنند که در پایان ماه می توسط نیروهای روسی آزاد شد.

این روزنامه‌خاطر نشان کرد: تمایل ولادیمیر زلنسکی، رئیس‌جمهور اوکراین برای بازپس‌گیری آن شهر، امریکائی‌ها را گیج کرده است، آنها معتقدند که سیاست باید حداقل به طور موقت به نفع یک ستراتیژی نظامی برنامه‌ریزی شده خود را از این اقتضاح کنار بکشد. علاوه بر این، او نشان می‌دهد که حتی اگر اوکراین نیروهای کافی برای اشغال آرتیموفسک را داشته باشد، این تنها باعث خسارات زیادی در ازای سود ستراتیژیک کمی می‌شود.

در این زمینه، اعلام شد که در طی یک مکالمه ویدئویی کنفرانس اخیر، رئیس ستاد مشترک نیروهای مسلح ایالات متحده، جنرال مارک میلی، با برخی از هم‌تایان خود، از فرمانده کل قوای نیروهای مسلح اوکراین، والری زالوژنی، خواست تا بر جبهه جنوبی تمرکز کند. به گفته دو افسری که از محتوای تماس مطلع بودند زالوژنی به نوبه خود با این درخواست موافقت کرد. در ارتش مثلی معروف است که باید به مافوق خودت بله قربان را بگویی ولی کار خودت را بکنی.

رسانه‌های امریکائی همچنین اذعان می‌کنند که تقریباً سه ماه پس از اعلام گسترده ضد حمله، اوکراینی‌ها باید به این

درخواست های حامیان غربی خود توجه کنند، “به ویژه که تلفات همچنان افزایش می یابد و روسیه همچنان بر سربازان و تجهیزات برتری دارد.” لازم به ذکر است که حتی با تجربه ترین واحدهای نیروهای مسلح اوکراین پس از متحمل شدن خسارات بزرگ بارها بازسازی شده اند.

رابرت بریگر، رئیس کمیته نظامی اتحادیه اروپا، در همان طول موج است و شک دارد که حاکمیت کامل اوکراین بتواند با ابزارهای موجود به این کشور بازگردانده شود.

کمیته نظامی بالاترین نهاد نظامی اتحادیه اروپا است و از رؤسای ستاد ۲۷ کشور عضو تشکیل شده است. بریگر گفت: “تا کنون ضد حمله اوکراین، که در ماه جون آغاز شد، موفقیتی به دست نیاورده” امکان موفقیت و شکستن دیوار دفاعی روسیه بیهوده است.

او همچنین استدلال می کند که اوکراین باید بتواند شهر ملیتپول را که دروازه کریمه محسوب می شود کنترل کند، اما به شدت تردید دارد که این اتفاق بیفتد.

به طور خلاصه، به نظر می رسد که همه قبول دارند که جنگ با ابزار فعلی نمی تواند منجر به پیروزی اوکراین شود، اما باید به دنبال راهی آبرومندانه بود، بنابراین چیزی بهتر از انداختن همه مسئولیت ها بر دوش کیف و ناتوانی ها و سهل انگاری های آنها نیست. با این حال، باید به خاطر داشت که همانطور که همه می دانند، ارتش اوکراین توسط مربیان ناتو آموزش دیده است و عملاً فقط از سلاح های ناتو استفاده می کند. نتیجه گیری به عهده شماست.

آندریا پوچیو – <http://www.occhisulmondo.info>